

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCIV. — Izdan in razposlan dne 23. septembra 1902.

Vsebina: Št. 185. Dodatna izjava k državni pogodbi z dne 3. decembra 1873. l., sklenjeni med avstrijsko-ogrsko monarhijo in združeno kraljevino velikobritansko in irsko zaradi vzajemnega izročevanja hudodelnikov.

185.

Dodatna izjava z dne 26. junija 1901. l.

k državni pogodbi z dne 3. decembra 1873. l. (drž. zak. št. 34 iz leta 1874.), sklenjeni med avstrijsko-ogrsko monarhijo in združeno kraljevino velikobritansko in irsko zaradi vzajemnega izročevanja hudodelnikov.

(Sklenjena v Londonu 26. dne junija 1901. l.; po Njegovem c. in kr. apostolskem Veličanstvu pritrjena 8. dne junija 1902. l., v medsebojnih pritrjenih izmenjana v Londonu 25. dne junija 1902. l.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum à Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Magnae Britanniae et Irlandiae Regis in eum finem, ut stipulatio quaedam articuli undecimi tractatus de mutua maleficorum extraditione inter utriusque Nostrum ditones die tertia mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi tertii conclusi mutaretur, declaratio additionalis die vigesima sexta mensis Junii anni millesimi noningentesimi primi Londini inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Dodatna izjava.

Ker sta avstrijska in ogrska vlada ter veliko-britanska in irska vlada spoznali, da je treba podaljšati rok 14 dni, ki je ustanovljen v členu XI državne pogodbe, sklenjene med Njegovim Veličanstvom cesarjem avstrijskim, kraljem češkim itd. in apostolskim kraljem ogrskim na eni strani in med pokojnim Njenim Veličanstvom kraljico velikobritansko in irsko, cesarico indijsko itd. na drugi strani 3. dne decembra 1873. l. o vzajemnem izročevanju hudodelnikov, sta v to pooblaščenca podpisana dogovorila naslednje:

Zadnji odstavek člena XI omenjene pogodbe o izročevanju se izpreminja takó-le:

„Sicer mislimo, da zaprosi izročitev v najkrajšem roku, in to najdalje v enem mesecu, diplomatski zastopnik za izročitev prosee države tako, kakor ustreza členu IX te pogodbe, ker se sicer izpusti zaprta oseba.“

Ta izjava bo imela isto moč in bo trajala tako dolgo kakor pogodba o izročevanju z dne 3. decembra 1873. l., na katero se nanaša.

Ta izjava se pritrdi in pritrtili se čim preje izmenjata v Londonu.

V dokaz tega sta podpisanca podpisala to izjavo in pritisnila vsak svoj pečat.

Tako narejeno v Londonu v dvojnem izdatku 26. dne junija 1901.

Za Avstrijo in za Ogrsko avstrijsko-ogrski poročnik

(M. P.)

Deym s. r.

Za Veliko Britanijo in Irsko kraljevi veliko-britanski državni tajnik za zunanje stvari

(M. P.)

Lansdowne s. r.

Additional Declaration.

As it is considered necessary by the Governments of Austria and Hungary and by the Government of Great Britain and Ireland to extend the period of fourteen days fixed in Article XI of the Treaty for the mutual surrender of criminals, concluded on the 3rd December, 1873, between His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary, on one side, and Her late Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India &c., on the other, the respective Plenipotentiaries undersigned, have agreed that:

The last paragraph of Article XI of the said Treaty of Extradition shall be altered as follows:

„Provided, however, that he shall be discharged if, within the shortest time possible, and at the utmost within one month, a requisition for his surrender in accordance with the terms of Article IX of this Treaty be not made by the Diplomatic Representative of the State which requests his extradition.“

The present Declaration shall have the same force and duration as the Extradition Treaty of the 3rd December, 1873, to which it relates.

The present Declaration shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged as soon as possible at London.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seal of their arms.

Done in duplicate at London, the 26th day of June, 1901.

For Austria and for Hungary, the Austro-Hungarian Ambassador,

(L. S.)

Deym m. p.

For Great Britain and Ireland, His Britannic Majesty's Principal Secretary of State, for Foreign Affairs.

(L. S.)

Lansdowne m. p.

Nos visis et perpensis declarationis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Schönbrunn die octava mensis Junii anno Domini millesimo noningentesimo secundo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes Goluchowski m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro Riedl a Riedenau m. p.,

Caes. et Reg. Caput sectionis.

Spredaj stoječa državna pogodba se s tem razglašá z veljavnostjo za kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru; v moč stopi s 6. dnem oktobra 1902. l.

Na Dunaju, 17. dne septembra 1902.

Koerber s. r.

Spens s. r.

